

Asistan Platformu: Eğitim ve Öğretim Üzerine

Dr. Hüseyin ERSAVAŞ

SDÜ Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD, Isparta

Ülkemizdeki bir çok aksaklıklarda olduğu gibi, asistan sorunları da öğretim ve eğitim sisteminin olmayışından veya tam uygulanmayışından kaynaklanmaktadır. Geçmişte ve şimdi eksik uygulanan eğitim sistemi bugünümüzü karartmaya devam ediyor. Temelsiz açılan bir çok üniversite bu sorunu artırmaktadır. Atanan öğretim üyeleri sorumluk duygusundan ziyade zorunluluk karşısında bir çok işe koşuşturmaktadır. Verilen yükün altında sıkışan hoca, eğitim ve öğretime zaman bulmakta zorlanmaktadır.

İşte bu konuda şair ve edebiyatçımız Vechi Timurođlu'nun kaleme aldığı "eğitim ve öğretim üzerine" adlı düz yazıdan bölümler sunarak sorunlarımıza değinmek istedim.

Eğitim, insan yetiştirmenin temel etkinliğidir. Eğitim, kişiyi ilk durumdan olumlu başka bir duruma getirmektir. Kişinin birikim olarak sahip olduğu yetileri açığa çıkarıp biçimlendirmek ve olumlama yoluyla geliştirmek, eğiticinin baş görevidir. Eğitim, en insani kurumdur ve insana özgü bir etkinliktir. Eğiticinin temel yöntemi üç öğeyi içerir. "özgürlük, disiplin, yansızlık". Öğrenci her türlü düşüncesini özgürce söyleyebilmelidir. Özgürlüğün temel ilkesi, yargılama ve sorgulama olanağının sınırlandırılmamasıdır. Düşünürken, sorgularken ve yargılarken özgür olan öğrenci, öğrenirken disiplinli olmalıdır. Bu disiplin salt çalışma disiplini değildir. Öğrenim yöntemleri bakımından disiplinli davranmalıdır. Tıp öğretimi görmüş bir kişi, tıp eğitimi de almışsa hastaya ve hastalığa karşı yansızdır. Öyle ki, aynı hastalığa sahip kişiler, ayrı insanlardır.

Bir öğrenci eğitmek, bir bakıma, eğiticinin kendisini eğitmesidir. Çok ince bir sanattır eğitim. Baskıyı, disiplini, erkeyi, özgürlüğün hizmetine vermektir. İnsan özgürleştirmeyi erekleyen eğitimci ve eğitim dizgesi, evrensel insana karşı sorumlu insan yetiştirir. Özgür insanı ereklemeden eğitim "kul" yetiştirir. Kullandığı bir doktor, insana karşı yansız davranamaz, insan için sorumluluk duyamaz. Kulu olduğu düşüncenin tutsağıdır.

Öğretici, kendisini eğitimci olarak kabul etmedikçe, sorunun çözümü yoktur. Evrensel insanın sorunlarını yanıtlayan doktor, aklın yargıcı önünde her durumu yargılayan kişidir. Kısası aydındır.

Aydınlanmış insan, hiçbir zaman, bilgilerini, becerilerini ve yeteneklerini, eğittiği kişinin ya da iyileştirdiği kimsenin istencini kendisine boyun eğdirmek amacıyla kullanmaz. İnsan eğiticileri için, eğittikleri insanı, istençlerine boyun eğdirme, bir başarısızlıktır. Öğretimci, öğrencisine bilgi verir, eğitimci

biçim verir. Öğretimci, kendisini eğitimciliğinden ayrı tutamaz. Yoksa biçimlendirmede sıkıntılara düşer. Eğitim ve öğretim, bir bütünü oluştururlar. Birine öğretim vermek, kaynağında, o kişinin, doğal aklını kullanarak bilgi edinmesine katkıda bulunmaktır. Bu da biçimlendirmeye olur (1).

KAYNAKLAR

1- İliçin G, Biberođlu K, Süleymanlar G, Ünal S: İç Hastalıkları, eğitim ve öğretim üzerine s.15- 16 Güneş kitabevi, 2'inci baskı,2003